

Nr 44

Utlåtande i anledning av motioner om utarbetande av en kristen elementarlärobok för skolundervisningen, om den kristna etikens roll vid ungdomens fostran samt om undervisningen i kristendomskunskap.

I de likalydande motionerna I:301 av herr *Svenungsson* och II:372 av herr *Nilsson* i Agnäs hemställes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om en skyndsamt utredning i syfte att åstadkomma en kristen elementarlärobok samt direktiv för dess användning i undervisningen vid rikets skolor och läroanstalter.

I de likalydande motionerna I:447 av fru *Hultell* och herr *Schött* samt II:556 av herrar *Oskarson* och *Adolfsson* hemställes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte som sin mening tillkännage att den kristna etiken skall vara vägledande vid planering och genomförande av skolans och samhällets fostrande gärning.

I de likalydande motionerna I:725 av herr *Torsten Andersson* och II:628 av herrar *Johansson* i Skärstad och *Svensson* i Vä hemställes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att man vid den förestående översynen av kristendomsämnets status i skolundervisningen måtte ta hänsyn till de synpunkter som anförts i motionerna.

Motionerna har hänvisats till allmänna beredningsutskottet, som upptagit dem till samtidig behandling.

Motionerna

I de likalydande motionerna I:301 och II:372 uttalas, att den ökande och allt farligare brottsligheten och särskilt den snabbt växande ungdomskriminaliteten inger oro. Motionärerna berör skolornas ordningsproblem och de påfrestningar som hem och skolor ställs inför på grund av alkoholmissbruk och bruk av narkotika bland allt yngre åldersklasser. Motionärerna anför att statistiken ger alarmerande uppgifter om självmord, neuroser och psykosomatiska åkommor, som väcker frågan om de ansvariga formar en livsmiljö som ställer för stora krav på morgondagens människor.

Motionärerna uttalar, att det saknas en codex med primära grundsatser, allmängiltiga och principiella lagar och regler för vår demokrati, för statens liv och välfärd. Det behövs enligt motionärerna en sammanfattning av entydigt formulerade normer och regler. Redan från början måste den unge få kännedom om rättssamhällets grundval och målsättning och villkoren för att den mänskliga samlevnaden skall fungera.

Motionärerna anför vidare, att drivkraften till all god utveckling i Sverige djupast sett är Bibeln. Därför vore det riktigt att varje svensk finge ett entydigt och klart besked om kristendomen. En sammanfattning av vår etik och av Bibeln bör enligt motionärerna snarast införas som obligatorisk lärobok i svensk undervisning. Därvid kan den gamla katekesen med förklaringar troligen tjäna som förebild. En utredning kunde även pröva lämpligheten av att vid den dagliga morgonsamlingen i korthet meddela kunskaper på detta område.

I de likalydande motionerna I:447 och II:556 anföres likaså, att brottsligheten stiger och att brotten tenderar att bli allt mer avancerade, råa och brutala. Motionärerna finner det vara en oroande utveckling att opinionsyttringar främst från ungdomen under humanismens och idealismens täckmantel nonchalerar svensk lag och rätt och att man öppet uppmanar till bruket av våld för att uppnå sina mål.

Motionärerna uttalar, att hemmens och kyrkans roll som fostrare alltmer har reducerats och att samhället därigenom har ökat sitt ansvar för barnens och ungdomens fostran.

Motionärerna anför vidare, att ungdomens uppväxtmiljö i stor utsträckning påverkas av massmedia, konst och litteratur och att det förakt för kristet religiösa värden och det rikhaltiga våldsmaterial och förhäriligande av sexuell frihet och lössläppthet som svenska folket utsättes för inte kan vara ägnat att skapa respekt och aktning för samhälle och medmänniskor. Dagens ungdom, uttalar motionärerna, har inte förmånen att i samma utsträckning som tidigare generationer bli delaktig av de värden som följer med en kristen fostran. Detta kan ha medverkat till att motståndskraften mot dåliga impulser hos många ungdomar har minskat. Motionärerna understryker emellertid att huvuddelen av ungdomen är tillräckligt stabil för att stå emot påverkan av opinionsyttringar med alltför känslomättad och kortsiktig inriktning.

Motionärerna uttalar, att människan vill ha och behöver en fast grund att bygga på, som ger underlag och vägledning för personligt ställningstagande i skiftande problemställningar. Ungdomen får inte berövas en fostran och livsinställning som utgår från de kristna värderingarna.

I de likalydande motionerna I:725 och II:628 framhålles, att det under senare år har rått väsentligt delade meningar om utformningen av skolans kristendomsundervisning. Det är av oerhört stor vikt hur den planerade

integrationen av kristendomsämnet med övriga orienteringsämnena i skolan åstadkommes. Det finns enligt motionärerna en betydande risk att kristendomsämnet kan komma i skymundan för andra ämnen och att det endast kommer att belysas ur historisk synvinkel. Ett så behandlat kristendomsämne mister något av det mest väsentliga i sitt innehåll. För att en sådan utveckling skall undvikas finner motionärerna det vara ofrånkomligt att Bibelns eget budskap mer än hittills kommer till synes i undervisningen och dominerar framställningen. Enligt motionärernas mening skulle man nå bästa resultat genom att läraren hade tillgång till en särskild plan för högläsning ur Bibeln till hjälp och ledning i arbetet och till stöd åt eleverna.

Remissyttranden

Utskottet har inhämtat yttranden från skolöverstyrelsen över samtliga här nämnda motioner. Vidare har yttrande inhämtats från statens läroboksnämnd över de likalydande motionerna I:301 och II:372, varjämte Svenska ekumeniska nämnden beretts tillfälle avge yttrande över sistnämnda motionspar samt de likalydande motionerna I:447 och II:556.

Motionerna I:301 och II:372 samt I:447 och II:556

Skolöverstyrelsen framhåller, att livsåskådningssituationen i vårt land efter hand blivit rikt differentierad. I denna splittring finns dock många grundväsentliga värderingar, framför allt på etikens område, som är gemensamma.

Sö understryker hemmens och föräldrarnas primära roll i fråga om barnens fostran och vård. Skolan skall i samarbete med hemmen främja elevernas utveckling och har en väsentlig uppgift i barnens både individuella och sociala fostran. Vid sidan om hemmen är skolan i dagens samhälle dock endast en av de faktorer, som i olika avseenden påverkar barnen. Massmedia, kamrater och gruppbildningar av olika slag spelar också en ofta svårbedömbart men betydande roll.

I läroplanen för grundskolan understryks i Mål och riktlinjer starkt skolans uppgift, liksom också att skolan vid dess genomförande kan bygga på för det svenska samhället gemensamma centrala etiska värderingar.

De etiska principer som anges i Mål och riktlinjer hör otvivelaktigt till det centrala i kristen etik men är väsentliga etiska principer även för människor som har en icke-kristen livsuppfattning.

Sö understryker vidare att undervisningen inte får stanna vid att vara normativ av typ »du skall» och »du skall inte», utan den måste hos eleverna skapa verklig förståelse för nödvändigheten av att dessa principer efterlevs för att samlevnaden människor emellan skall fungera.

Etiska frågor tas i undervisningen i grundskolan upp framför allt i

ämnena kristendomskunskap, hembygdskunskap och samhällskunskap. Redan i nu gällande läroplan för grundskolan är dessa frågor vederbör-ligen beaktade.

I yttrandet över de likalydande motionerna I:301 och II:372 framhålles vidare, hur de moment som behandlar etiska frågor ytterligare utvecklats i förslag angående översyn av läroplan för grundskolan.

I tros- och livsåskådningsundervisningen i ämnet kristendomskunskap behandlas först och främst kristendomen, men även övriga världsreligioner och icke-religiösa livsuppfattningar.

Undervisningen skall enligt målsättningen vara »objektiv i den mening- en att den meddelar sakliga kunskaper om olika trosåskådningars inne- börd och innehåll utan att auktoritativt söka påverka eleverna att omfatta en viss åskådning». Den bör vidare »ske på ett sådant sätt att eleverna upp- fattar frågeställningarnas allvar och betydelse och så att den främjar de- ras personliga utveckling och bidrar till att skapa förståelse för värdet av en personlig livsåskådning, liksom förståelse och respekt för olika upp- fattningar i livsåskådningsfrågor».

Kravet på en undervisning, som ej är auktoritär, motiveras ytterst dels av att någon enighet ej råder i vårt samhälle i tros- och livsåskådningsfrågor och dels av att det är föräldrarna som har det primära ansvaret för bar- nens fostran.

Enligt SÖ:s uppfattning har en undervisning i enlighet med målsättning- en helt andra förutsättningar att engagera eleverna och skapa förståelse för de frågor det gäller än en auktoritär undervisning skulle ha.

SÖ framhåller att Bibeln intar en central plats i undervisningen om kris- tendomen. I yttrandet redovisas huvudmomenten beträffande bibelkunskap- en enligt förslaget angående översyn av läroplanen.

Under arbetet med ämnet kristendomskunskap i samband med läro- plansöversynen har Samkristna skolnämnden, vars ledamöter är utsedda av biskopsmötet, Sveriges frikyrkoråd och Sveriges förenade kristna lä- rarförbund fungerat som referensgrupp. Full enighet råder om den i SÖ:s läroplansförslag framlagda utformningen av ämnet, både dess mål och hu- vudmoment.

Redan i nuvarande läroplan för grundskolan finns mycket goda förut- sättningar för ett rimligt och lämpligt tillgodoseende av de syften som mo- tionerna vill främja. Överstyrelsen har dock strävat efter att vid utarbetan- det av det nya läroplansförslaget ytterligare utveckla och precisera de ak- tuella undervisningsmomenten.

Om de föreslagna förändringarna blir antagna kommer kommentarer och anvisningar att utarbetas i anslutning till de förändrade huvudmomen- ten. Vidare kommer detaljerade studieplaner att upprättas. Detta material

tillsammans taget kommer att ligga till grund för utformningen av läroböcker och andra läromedel. SÖ finner denna ordning vara den riktiga med hänsyn till att det är den för skolan gällande läroplanen som skall ange såväl innehållet som utformningen och uppläggningsen av undervisningen i skolans skilda ämnen. Den i motionerna I:301 och II:372 föreslagna anordningen att försöka åstadkomma en kristen elementarlärobok samt direktiv för dess användning syftar till att styra skolans undervisning på ett sätt som överstyrelsen inte kan ansluta sig till.

Med hänvisning till det anförda finner skolöverstyrelsen inte skäl förordna en utredning med i dessa motioner angivet syfte.

Även i yttrande över motionerna I:447 och II:556 angående den kristna etikens roll vid ungdomens fostran framhåller SÖ att de aktualiserade frågorna väl beaktats vid utformningen av nu gällande läroplan och ytterligare accentuerats i förslaget till läroplansöversyn. Med hänsyn till att läroplanen i grundskolan i allt bygger på de riktlinjer och de synsätt som kom till uttryck vid riksdagens behandling av skolpropositionen 1962 finner SÖ nu inte skäl att förordna de i motionerna föreslagna åtgärderna.

Statens läroboksnämnd anför i yttrande över de likalydande motionerna I:301 och II:372 om utarbetande av en kristen elementarlärobok för skolundervisningen att f.n. enbart för skolformen grundskola uppförts 54 boktitlar i kristendomskunskap på läroboksförteckningen, avseende vanliga läroböcker i ämnet och dessutom utgåvor av Bibeln och psalmboken.

Det åligger nämnden bl.a. att genom lämpliga åtgärder främja tillkomsten av goda läroböcker. I överensstämmelse härmed har nämnden utfärdat cirkulärskrivelser till skolboksförlagen, t.ex. angående behovet av läroböcker i vissa ämnen, böckernas principiella uppläggning med hänsyn till läroplanerna osv. Före ställningstaganden av pedagogisk innebörd har nämnden samrått med skolöverstyrelsen, som enligt sin instruktion har att leda den pedagogiska utvecklingen inom ramen för statsmakternas direktiv. Det ingår däremot inte i läroboksnämndens uppgifter att t.ex. uppmana lämpliga personer att författa eller omarbeta läroböcker, om behovet av läroböcker eller bättre läroböcker på något område är särskilt påfallande.

Svenska ekumeniska nämnden — samarbetsorgan för sexton kristna samfund, rörelser och organisationer — har genom sitt arbetsutskott anförts bl. a. följande efter samråd med företrädare för Samkristna skolenämnden.

Betoningen av en funktionerande codex ethicus, inte minst i ett rörligt och föränderligt samhälle, synes väl motiverad. Att de kristna värderingarna och inte minst den kristna synen på medborgerligt ansvarstagande har sin givna plats i detta sammanhang förefaller ovedersägligt.

Samtidigt förefaller dock den åtskillnad mellan den kristna tron och den kristna etiken, som träder fram i motionerna, svårigen kunna genomföras. Man torde ej kunna bortse från att det centrala kristna trosinnehållet är långtifrån någon självklarhet för stora grupper av vårt folk. En codex ethicus med krav på allmängiltighet och allmänt accepterande kan därför i dag knappast ges en alltför specifik kristen prägel. Om man däremot ej ser till det specifika, är det å andra sidan heller inte möjligt att å en allmän codex ethicus sätta en medveten kristen etikett. Frågan om en gemensam etisk grundval för samlivet i det svenska samhället borde därför snarare ställas som en fråga om vad man från skilda utgångspunkter, kristna såväl som icke-kristna, kan enas om och vad som sålunda kan utgöra en gemensam bas av etiska värderingar, på vilken alla kan mötas i ömsesidig respekt. Skolan kan svårigen kringgå det faktum, att livsåskådningsmässig pluralism i stor utsträckning råder i vårt land, men att samtidigt ett helt block av gemensamma värderingar torde finnas, för vilka respekt kan krävas för att det demokratiska samlivet skall fungera. Läroplanen för grundskolan synes i sina »Mål och riktlinjer» väl tillvarata dessa synpunkter. Att det specifikt kristna bör ges en så levande och sakkunnig presentation som möjligt inom religionsundervisningens ram synes nämnden givetvis samtidigt vara lika nödvändigt.

Avslutningsvis föreslås, att utskottet måtte föreslå riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en utredning angående möjligheten att åstadkomma en allmän och sammanfattande framställd codex ethicus rörande samlevnadsformerna i det svenska samhället att brukas inom vårt lands skolväsende.

Motionerna I:725 och II:628

Skolöverstyrelsen framhåller att vissa problem beträffande innehållet och arbetsformerna i ämnet kristendomskunskap aktualiserats under de år som grundskolans läroplan tillämpats. Problemen har bland annat gällt undervisningen i bibelkunskap och kristendomskunskapens samverkan med andra ämnen. I samband med läroplansöversynen har en genomgång av bibelstoffet gjorts varvid berättelserna och texterna fördelats på de olika stadierna, samtidigt som huvudmomenten beträffande bibelundervisningen förändrats i avsikt att klarare än hittills anpassa undervisningens innehåll till de olika stadierna.

Sö uttalar att anordningen med ett gemensamt veckotimtal — som f.n. på grundskolans mellanstadium gäller alla orienteringsämnen utom kristendomskunskap — har stora fördelar genom att ge möjlighet till koncentrationsundervisning med elevaktiverande arbetsformer och genom att underlätta samverkan mellan olika ämnen, då en sådan är naturlig. I förslaget till läroplansöversyn ingår nu kristendomskunskapen i gruppen

orienteringsämnen och får samma metodiska möjligheter som de övriga ämnena. Om man i undervisningen i kristendoms-kunskap inte tillämpar samma arbetsformer som i skolans övriga ämnen är risken stor, att ämnet efter hand kommer att upplevas som ett främmande inslag i skolan. Det är vidare nödvändigt att ämnet kan samverka med andra ämnen för att eleverna skall få en allsidig bild av de områden de arbetar med. En isolering av ämnet medför att eleverna kommer att uppleva religionen och dess betydelse som en isolerad och avskärmad del av olika samhällsbildningar.

SÖ framhåller att i undervisningen kan förekomma såväl ämnesbunden undervisning som s.k. samlad undervisning, där stoffet från flera ämnen bidrar till att belysa ett visst område. För kristendomsämnets del kommer undervisningen i den egentliga bibelkunskapen att bli ämnesbunden. Utöver denna undervisning kommer Bibeln att fungera som väsentlig urkund i den övriga undervisningen om kristendomens historia och samfundsformer och i högstadiets undervisning om väsentliga livsfrågor.

Beträffande den av motionärerna påtalade risken att ämnet endast kommer att belysas ur historisk synvinkel framhåller SÖ att i kristendomsämnet i tidigare skolformer och kursplaner en helt annan tyngd lagts på det historiska än i det förslag som nu föreligger. Tyngdpunkten har nu avgjort lagts på bibelkunskapen och kristendomens funktion och roll i dag.

Enligt SÖ:s mening har vid översynen av kristendomsämnets status hänsyn tagits till de synpunkter som framförts i motionerna. Den av motionärerna föreslagna särskilda planen för högläsning ur Bibeln kan SÖ inte ansluta sig till, då enligt SÖ:s mening bibelkunskap ej bör förmedlas på detta sätt. Däremot har som ovan sagts en fördelning av bibelberättelser för de olika stadierna gjorts, vilken kan ligga till grund för arbetet i ämnet.

Utskottet

I motionerna framställs yrkanden rörande undervisningen i kristendoms-kunskap och om uttalande från riksdagen att den kristna etiken skall vara vägledande i skolans och samhällets fostrande gärning.

Frågan om den sociala och individuella fostran skolan skall meddela upptogs ingående vid behandlingen av proposition angående reformering av den obligatoriska skolan m. m. (prop. 54/1962, särskilda utskottets utlåtande nr 1/1962).

I fråga om undervisning i kristendoms-kunskap anslöt sig riksdagen till departementschefens uttalande att undervisningen måste bedrivas så, att den inte kom i strid med kravet på tanke- och trosfrihet; den skulle därför vara objektiv i den meningen, att den meddelade sakliga kunskaper om olika trosåskådningars innebörd och innehåll utan att auktoritativt vilja påverka eleverna att omfatta en viss åskådning.

Den målsättning, som år 1962 fastställdes för grundskolans del i vad avser dess personlighetsutvecklande uppgift, gäller även för gymnasiet i enlighet med riksdagens beslut i anledning av proposition angående reformering av de gymnasiala skolorna m. m. (prop. 171/1964; särskilda utskottets utlåtande nr 1 vid höstsessionen 1964).

I överensstämmelse med de av statsmakterna angivna riktlinjerna har skolans fostrande uppgift starkt understrukits och preciserats i läroplanerna. I Mål och riktlinjer i läroplanen för grundskolan uttalas följande:

»Skolans sociala fostran skall därför grundlägga och vidareutveckla sådana egenskaper hos eleverna, som i en tid av stark utveckling kan bära upp och förstärka demokratins principer om tolerans, samverkan och likaberättigande mellan kön, nationer och folkgrupper. Att väcka respekt för sanning och rätt, för människans egenvärde, för människolivets okränkbarhet och därmed för rätten till personlig integritet är en huvuduppgift också för den sociala fostran som skolans verksamhet skall omfatta. Betydelsefullt är att eleverna fostras till hjälpsamhet mot varandra och till villighet att ställa sin förmåga till andras tjänst, när så är möjligt och lämpligt. De ungas känsla av samhörighet och medansvar måste emellertid vidgas utöver gränserna för familj och släkt, kamratkrets och skola till att omsluta allt större samhällsbildningar.» (s. 18).

Etiska frågor tas i undervisningen i grundskolan upp framför allt i ämnena kristendomskunskap, hembygdskunskap och samhällskunskap.

Skolöverstyrelsen har i november 1967 framlagt förslag angående översyn av läroplan för grundskolan. Översynen har skett inom ramen för fastställda mål och riktlinjer för skolans verksamhet. Den berör i flera avseenden ämnet kristendomskunskap.

I vad avser *lågstadiet* har i syfte att nå ökad konkretion i etikundervisningen föreslagits att kristendomskunskap och hembygdskunskap sammanföres inom en ämnesgrupp. Det konkreta underlaget för undervisningen bör i första hand vara högtider, gudstjänster och nutida religiös sed samt berättelser ur Bibeln.

I vad avser *mellanstadiet* konstateras i skolöverstyrelsens förslag, att det inneburit betydande nackdelar för ämnet kristendomskunskap, att det inte haft samma ställning som andra orienteringsämnen på timplanen och på skolornas schema. Genom förslaget till ny timplan kommer samma pedagogiska möjligheter att öppnas för detta ämne som för övriga ämnen. Bl. a. kan man genom koncentrationsläsning skapa förutsättningar för ett mera självständigt elevarbete.

Undervisningen i tros- och livsåskådningsfrågor och etiska frågor på *högstadiet* har vidare enligt förslaget fått en annan uppläggning än tidigare. Den avses inte ge en samlad systematisk genomgång av olika livsuppfattningar, utan de olika åskådningarna tas upp för att belysa för eleverna angelägna frågor och problem. Genom en sådan anknytning bör man enligt

skolöverstyrelsen kunna förmedla »normer och livsideal som är av betydelse för elevernas personliga utveckling och som fostrar till sanningssökande och livsallvar». Vid bibelundervisningen bör på detta stadium Bibelns grundtankar vara det väsentligaste.

Undervisningstiden för ämnet föreslås på alla stadier bli oförändrad. Dock medför en omorganisation av högstadiet att alla elever — ej som nu enbart eleverna vid de teoretiska linjerna — i årskurs 9 erhåller undervisning i ämnet.

Genom de föreslagna förändringarna i mål och huvudmoment för ämnet har skolöverstyrelsen velat tillgodose det vid riksdagsbehandlingen 1962 uttalade objektivitetskravet. Dock framhålles i förslaget, att kravet på objektivitet väl låter sig förena med en undervisning som ger eleverna möjlighet till engagemang och inlevelse och som främjar deras personliga utveckling och kan hjälpa dem att forma sin personliga tros- och livsåskådning.

I förslaget till kursplan för kristendomskunskap har målet för undervisningen angivits vara att orientera eleverna om de bibliska skrifternas huvudsakliga innehåll, om kristen tro och etik och om huvuddragen av kristendomens historia och samfundsformer. Undervisningen skall orientera om övriga religioner, deras heliga skrifter, tro, etik och samfundsformer. Den skall vidare ge kännedom om andra livsuppfattningar och attityder till tillvaron än de religiösa. Den skall ge en inblick i nutidens etiska och religiösa grundfrågor och tankeströmningar.

Skolöverstyrelsens förslag har i nu berörda hänseenden lagts till grund för årets proposition nr 129 angående revidering av läroplan för grundskolan, vilken proposition kommer att behandlas vid höstsessionen av årets riksdag.

Enligt utskottets mening är de i läroplanerna angivna riktlinjerna väl avvägda och ägnade att ligga till grund för den etiska fostran skolan skall ge. Som skolöverstyrelsen framhållit hör de principer som kommit till uttryck i läroplanernas Mål och riktlinjer till det centrala i kristen etik men kan vara väsentliga även för många människor som har en icke-kristen livsuppfattning. Utskottet finner sig ej böra tillstyrka bifall till det i motionerna I:447 och II:556 framställda yrkandet om uttalande från riksdagens sida rörande den kristna etikens roll i skolans och samhällets fostrande gärning.

Skolöverstyrelsen har framhållit att i kristendomsämnet i tidigare skolformer och kursplaner en helt annan tyngd lagts på det historiska än i förslaget till läroplansöversyn. Tyngdpunkten har nu lagts på bibelkunskapen och kristendomens funktion och roll idag. De i motionerna I:725 och II:628 framförda synpunkterna får därför anses vara i huvudsak tillgodosedda i översynen. Motionärernas förslag om en särskild plan för högläsning ur Bibeln finner sig utskottet inte kunna biträda, och utskottet vill sålunda

ej tillstyrka bifall till nämnda motionspar.

Vid bifall till proposition nr 129 i vad avser ämnet kristendomskunskap kommer kommentarer, anvisningar och detaljerade studieplaner att läggas till grund för utformningen av läroböcker och andra läromedel. Utskottet finner sig ej böra tillstyrka det i motionerna I:301 och II:372 framställda förslaget om utredning i särskild ordning i syfte att åstadkomma en kristen elementarlärobok samt direktiv för dess användning.

Under återopande av vad ovan anförts får utskottet hemställa,

1. att de likalydande motionerna I:301 och II:372 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd;
2. att de likalydande motionerna I:447 och II:556 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd; samt
3. att de likalydande motionerna I:725 och II:628 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 29 oktober 1968

På allmänna beredningsutskottets vägnar:

NANCY ERIKSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Hedlund (s), Eric Gustaf Peterson (fp), Axel Kristiansson (cp)*, Helge Karlsson (s)*, Karl Pettersson (s), fru Hultell (h), herrar Kilsmo (fp), Wååg (s)*, fru Diesen (h), herr Ove Karlsson (s)* och fru Nilsson (cp);

från a n d r a kammaren: fru Eriksson i Stockholm (s), fru Jäderberg (s), herrar Dickson (h), Rimås (fp), Wikner (s), Rask (s), Andersson i Örebro (fp), Johansson i Växjö (cp), Wiklund i Härnösand (s), Hugosson (s), Johansson i Skärstad (cp) och Thylén (h)*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Axel Kristiansson* (cp), *Johansson* i Växjö (cp) och *Johansson* i Skärstad (cp), vilka ansett

dels att det avsnitt i utskottets utlåtande som börjar med orden »Skolöverstyrelsen har framhållit» och slutar med orden »nämnda motionspar» bort ha följande lydelse:

»Utskottet delar den i motionerna I:725 och II:628 framförda uppfattningen beträffande angelägenheten av att kristendomsämnet inte endast ges historisk belysning. Bibelns budskap måste mer än som nu synes ske föras i undervisningens centrum. Enligt utskottets mening talar övervägande skäl därför för att en särskild plan för högläsning ur Bibeln i enlighet med motionärernas förslag upprättas. En sådan plan torde vara till god ledning för lärarna i deras arbete och till stöd åt eleverna.»

dels ock att utskottet under punkten 3. bort hemställa,

att riksdagen i anledning av de likalydande motionerna I:725 och II:628 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att en översyn av kristendomsämnets status måtte vidtagas i skolundervisningen, varvid större vikt må tillmätas Bibelns budskap i enlighet med vad utskottet anfört.